

REDUCTIVE ABSTRACTION

less is more again

REDUCTIVE ABSTRACTION
less is more again

Saksala ArtRadius &
FOAM sculpture park

ArtRadius Encouragement Fund Finland

© REDUCTIVE ABSTRACTION less is more again
ISBN 952-91-9491-9 (HTML) ISBN 952-91-9490-0

REDUCTIVE ABSTRACTION

less is more again

CONTENTS SISÄLLYS

foreword	<i>esipuhe</i>	7
introduction	<i>johdanto</i>	9
Roland de Jong-Orlando		10
Ton Kalle		12
Kiril Prashkov		14
Mari Shields		16
Varol Topaç		18
Jaak Hillen		20
the work	<i>työskentely</i>	23
Roland de Jong-Orlando		24
Ton Kalle		26
Kiril Prashkov		28
Mari Shields		30
Varol Topaç		32
Jaak Hillen		34
a word of thanks	<i>kiitossanat</i>	36
colophon and sponsors	<i>kolofoni ja sponsorit</i>	37

The initiative by the Dutch artists Marja de Jong and Lucien den Arend has given a new future to an old agricultural location in Finland. Saksala, the former home for the elderly, has been given the opportunity to evolve towards an international art center owing to this initiative.

Dutch-Finnish cooperation appear to be effective, for within a year and a half a dilapidated original 'hirsi' building was transformed into a center with studios, workshops, a museum for contemporary art, children's drawings and young art, a gallery and an art shop - and around the buildings are the first signs of a grand initiative towards an international sculpture park for contemporary art.

The first symposium 'less is more again' shows the potential of this initiative. Artists from five different countries have made monumental sculptures, from colossal old Finnish pines, which can be seen in the landscape as well as in the AllaprimA Museum.

Through the combination of the original buildings and fields with the new artistic objective, a unique inspiring environment has emerged - surroundings in which artists and connoisseurs from Finland, The Netherlands and the rest of the world can acquire new experiences.

Cees Kieft
Deputy Head of Mission
Royal Embassy of the Netherlands
Helsinki Finland

Alankomaalaisten taiteilijoiden Marja de Jongin ja Lucien den Arendin aloite on antanut vanhalle maatalousalueelle uuden tulevaisuuden taiteen edustajana. Saksalan entinen vanhainkoti saa tämän aloitteen kautta mahdollisuuden kasvaa kansainväliseksi taidekeskukseksi, jossa taiteilijat voivat työskennellä inspiroivassa ympäristössä ja keskustella töistään toistensa kanssa.

Alankomaiden ja Suomen välinen yhteistyö on osoittautunut hyvin tehokkaaksi, sillä puolentoista vuoden aikana täysin laiminlyöty ja korjauksen tarpeessa oleva hirsirakennus on muuttunut kiinteistöksi, jossa on nykytaiteen-, lastenpiirustusten- sekä nuortentaiteenmuseo, ateljeita, verstaita, studioita, galleria ja taidekauppa. Rakennuksen ympäristössä on nähtävissä suuren kansainvälisen, nykytaiteen veistospuiston alku.

Ensimmäinen symposiumi 'less is more again' osoittaa aloitteen voiman. Viidestä eri maasta kotoisin olevat taiteilijat ovat muuttaneet mahtavat, vanhat suomalaiset puunrungot monumentaaliksi taideteoksiksi, joihin voi tutustua niin puistossa kuin AllaprimA museossakin.

Alkuperäisen rakennuksen ja maalaismaiseman yhdistyminen uuden taiteellisen päämäärän kanssa on muodostunut ainutlaatuiseksi, inspiroivaksi ympäristöksi, jossa taiteilijat ja taiteenharrastajat niin Alankomaista, Suomesta kuin muualtakin maailmasta voivat kerta toisensa jälkeen hankkia uusia kokemuksia.

Cees Kieft
lähetystöneuvos
Alankomaiden Kuninkaallinen Suurlähetystö
Helsinki Suomi

In 2005 FOAM/ArtRadius and Saksala ArtRadius organized a sculpture symposium based on the theme reductive abstraction. During the last two decades it seems that art has been attempting to give itself more content by accumulation. Combinations of superfluous materials and styles have led to a redundant art. But this apparent development is only an aspect of art as a whole. What is presented as contemporary or even avant-garde is only that which has temporarily in the spotlights of the museums and galleries. The marketing of art by too many fashion seeking art historians and art promoters is continuously aimed at creating new trends. This would not be so detrimental, if only they would realize that different art forms have to exist next to each other in order to stimulate and nourish each other. Letting the artists determine their development themselves seems to be too much to ask.

ArtRadius, a global initiative, set up and supported by artists, will give the wheel back to the artists - therefore seemingly forgotten movements in art will be re-established and put back in the spotlight. The development of art is parallel not serial.

Therefore we now attempt to aim the attention at a development which did not only start during the Russian Revolution or the Stijl, but has been going on much longer; already in the renaissance artists were searching for a pragmatic, as well as scientific, approach to bypass emotional target practice. So constructivists were not only the men and women around the first decennium of the twentieth century.

MINUS SPACE, an online initiative presenting the best reductive, concept-based art, formulates it very concisely: "Reductive, concept-based work is generally characterized by its use of plainspoken materials, monochromatic or limited color, geometry and pattern, repetition and seriality, precise craftsmanship, and intellectual rigor."

Lucien den Arend, curator

Vuonna 2005 FOAM/ArtRadius ja Saksala ArtRadius järjestivät kuvanveistosymposiumin, jonka teemana oli reduktiivinen abstraktio. Kahden viimeisen vuosikymmenen aikana näyttää siltä kuin taide olisi yrittänyt antaa itselleen enemmän sisältöä paljouden avulla. Liiallinen materiaalien ja tyylien yhdistely on johtanut taiteen ylenpalttisuuteen. Mutta tämä näkyvä kehitys on vain yksi aspekti taiteen kokonaisuudessa. Se, mitä esitetään nykytaiteena tai jopa avant-gardena on vain sitä, mikä väliaikaisesti on museoiden ja gallerioiden parrasvaloissa. Liian monien muodin mukana kulkevien taidehistorioitsijoiden ja taiteentekijöiden taidemarkkinointi on suunnattu jatkuvasti uusien trendien luomiseen. Tämä ei olisi niin vahingollista, jos he vain ymmärtäisivät, että erilaisten taidemuotojen täytyy esiintyä vierekkäin pystyäkseen antamaan virikkeitä toisilleen ja edistämään toisiaan. Se, että taiteilijat itse päättäisivät kehityksestä, näyttää olevan liikaa vaadittu. ArtRadius, maailmanlaajuinen, taiteilijoiden perustama ja tukema aloite, haluaa antaa ohjat jälleen taiteilijoille – siksi näennäisesti unohdetut taiteen virtaukset saatetaan taas voimaan ja asetetaan takaisin julkisuuden valokeilaan. Taiteen kehitys on rinnakkaista ei peräkkäistä. Siksi me kiinnitämme yleisön huomion kehitykseen, mikä ei alkanut vain Venäjän vallankumouksen eikä de Stijlin aikana, vaan joka on jatkunut paljon kauemmin; jo renessanssin taiteilijat etsivät sekä pragmaattista että tieteellistä lähestymistapaa välttääkseen tunnepitoista tarkka-ammuntaa. Joten konstruktivisteja eivät olleet ainoastaan 1900-luvun ensimmäisellä vuosikymmenellä eläneet miehet ja naiset. MINUS SPACE, internet-aloite, joka esittelee parasta reduktiivista, käsitepohjaista taidetta, laatii sen hyvin täsmälliseen sanamuotoon: "Reduktiivista, käsitepohjaista työtä on yleensä luonnehdittu sen käyttämien suorasukaisten materiaalien, monokromaattisten tai rajoitetun värinkäytön, geometrian ja kaavion, toiston ja sarjallisuuden, tarkan ammattitaidon, ja älyllisen kurinalaisuuden avulla."

Lucien den Arend, kuraattori

'The Universe, the Book of Nature, is written in the language of mathematics, and the text is made up of triangles, circles and other figures, without whose help it would be impossible to understand so much as a word.' I often refer to this quote from Galileo to indicate my ideas about geometric forms. For me, there is no strict division between these forms and forms in nature. The one is directly related to the other.

The sculpture I made during this symposium is an example of this idea. The title, 'Re-Nature', indicates that I am involved in 'recreating' nature, that I give it back its geometric forms. I make visible the structure that is already there: order on the one hand and whimsical forms on the other.

The sculpture is made from two tree trunks, each four meters long and about 45 centimeters in diameter. I systematically divided one of the trunks into twelve sections of the same shape, all sawn at an angle of 30°. The pieces were then reassembled in a new way and attached to the other trunk, forming a whole that is more than the sum of its parts. This constructive way of thinking and working is essential to all of my sculptures.

The means by which the segments are fixed together, with the threaded rod and nuts intentionally left visible, accentuates the connections as a reflection of the constructive process. In all my sculptures, I find it important that the final result, despite the systematic, orderly construction, still has something playful about it. With 'Re-Nature', I think I have succeeded, partly by what seems like an almost careless way that the sculpture is placed in the landscape.

It has turned out to be a cheerful sculpture, one that brings a smile.

'Universumi, luonnontieteen kirja, on kirjoitettu matematiikan kielellä, ja teksti muodostuu kolmioista, ympyröistä ja muista muodoista, ilman niiden apua olisi mahdotonta ymmärtää sanaakaan.' Viittaan usein tähän Galileon lainaukseen ilmaistessani omia käsityksiäni geometrisistä muodoista. Mielestäni ankaraa rajaa näiden muotojen ja luonnossa olevien muotojen välillä ei ole olemassa. Toinen on suorassa yhteydessä toiseen.

Veistos, jonka valmistin tämän symposiumin aikana, on esimerkki tästä ajattelutavasta. Sen nimi, 'Re-Nature', ilmaisee osallisuuttani luonnon 'uudelleenluomiseen', palautan sille sen geometriset muodot. Tuon näkyviin rakenteen, joka on jo olemassa: toisaalta järjestyksen ja toisaalta oikulliset muodot.

Veistos on tehty kahdesta puunrungosta, molemmat ovat neljä metriä pitkiä ja noin 45 senttimetriä halkaisijaltaan. Jaoin yhden rungoista systemaattisesti kahteentoista, samanlaiseen osaan, jotka kaikki on sahattu 30 asteen kulmaan. Osat järjestettiin sitten uudella tavalla ja kiinnitettiin toiseen runkoon, jolloin ne muodostavat kokonaisuuden, joka on enemmän kuin sen osien summa. Tämä konstruktivinen ajattelu- ja työskentelytapa on luonteenomaista kaikille veistoksilleni.

Tapa, jolla osat on liitetty yhteen, korostaa tätä, langanpäät ja pultit tahallisesti jätettynä näkyviin kuin konstruktivistisen prosessin todistajina. Kaikissa veistoksissani on mielestäni tärkeää, että lopputuloksessa systemaattisesta, järjestelmällisestä rakenteesta huolimatta, on jotain leikkisää. 'Re-Naturessa' olen mielestäni onnistunut tässä, osaksi siksi, koska näyttää siltä kuin veistos olisi asetettu ikäänkuin huolettomasti maisemaan.

Siitä tuli iloinen veistos, joka tuo hymyn huulille.

Ton Kalle
Being Here and Looking There
pine

During the 'Less in More Again' symposium, I made two works. The first is a monumental outdoor sculpture in the field. There is also a group of seating elements and bowls.

In my work, I refer to the stars in the heavens. The title of the sculpture out in the field, 'Being Here and Looking There', makes this clear. The stable elements stand firmly on the ground, anchored, as it were, but their direction is upwards, giving a sense of seeking contact with the air above.

The shape of a star can be recognized in the bowls and the seating elements. When people sit on them, I hope they feel like they are among the stars.

Restfulness, simplicity and silence are characteristic of my work. These factors are always a presence in my sculptures. Through my work, I seek a way to make these factors, which are essential to me, visible to others.

Ton Kalle
Being Here and Looking There
mänty

'Less is more again' –symposiumin aikana tein kaksi työtä. Ensimmäiseksi monumenaalisen ulkoilmaveistoksen ja sen lisäksi ryhmän istuimia ja vateja.

Viittaan töissäni usein tähtitaivaaseen. Ulkona olevan veistokseni nimi 'Being Here and Looking There' ilmentää tätä selvästi. Stabiilit elementit seisovat tukevasti maassa, ikään kuin ne olisi ankkuroitu, mutta suunta on ylöspäin, mikä antaa tunteen siitä kuin se etsisi yhteyttä yläpuolellemme olevan ilman kanssa.

Istuimissa ja vadeissa tunnistaa tähden muodon. Toivon, että kun ihmiset istuvat niiden päällä, heistä tuntuisi kuin he olisivat taivaissa.

Luonteenomaista töilleni on rauha, yksinkertaisuus ja hiljaisuus, nämä elementit ovat aina edustettuina töissäni. Etsin töissäni aina tapaa, jolla tuoda esiin nämä minulle olennaiset elementit.

Kiril Prashkov

Finland's New York City

Finland's Mondrian (from the Natural Modernism Series)

painted wood

I thought a try to present nature going after the finds of Modernism would be an interesting thing.

It has already happened somehow in reality, almost a century after the first steps of Modernism occurred, of course. But do you hope someone would be astonished, if a tree would grow a "Mondrian" way today? In fact, there is no big difference with the trees or bushes in the parks of Versailles, for instance, shaped in their "classical" way...

Finland is seen as a European natural reserve; even the country has sent millions of its trees abroad, waiting for new forests to grow to be sent at their turn as Finland's representatives. Why not to grow them "modern" then, to fix the image of the place at another level?

Mondrian's painting is just an example how brightly a forest would look if such an experiment would start. There are, of course, much more authors, whose works were directed to change the world definitely, or culture, or forests... Imagine branches growing after the logic of Calder's mobiles, trunks copying Duchamp's fountain, or logs in the system of Malevich's squares.

Kiril Prashkov

Finland's New York City

Suomen Mondrian (the Natural Modernism Series)

maalattua puuta

On mielenkiintoista miettiä, kuinka luonto modernismin löytämisen jälkeen taas voi tulla ajankohtaiseksi. Tottakai se on jo, melkein sata vuotta modernismin ensiaskelten jälkeen, jossain mielessä tapahtunutkin. Luuletko todellakin, että joku olisi hämmästynyt, jos puut kasvaisivat nyt mondriaanmaisesti? Tosiasiassa ne eroaisivat kuitenkin vain vähän esimerkiksi Versaillesin puiston klassisella tavalla muotoilluista puista ja pensaista.

Suomea pidetään Euroopan luonnonvarana, joka, jo vietyään maasta jopa miljoonia puita, odottaa uusien metsien kasvua voidakseen lähettää ne taas vuorollaan edustamaan Suomea. Miksi ei annettaisi niiden kasvaa 'modernilla tavalla' niin, että kuva tallennettaisiin toisella tasolla?

Mondriaanin maalaus on esimerkki siitä, kuinka valoisa metsä voisi olla, jos tällainen kokeilu onnistuisi. Tottakai on olemassa monia muita taiteilijoita, joiden työt voivat johtaa maailman, tai kulttuurin, tai metsän pysyvään muutokseen. Kuvittelepa, että oksat kasvaisivat Calderin mobiilien logiikan mukaan, rungot kuin Duchampin vesilähteen kopiot, tai pölkyt Malevichin neliöiden systeemin mukaan.

Have Saw Will Travel

Have Saw Will Travel

We meet a colleague or two we haven't seen for a while.
And artists we have never yet met. It is exciting to learn
what they are doing, how the work complements one
another, how we each progress. That is the thing about
symposia. In Finland, it was over a whole fresh-caught
salmon for dinner. Yum... And then, of course, the sauna at
the lakeshore. Lovely summer, better than where we'd
come from, farther south. Hard to imagine the winter. And
the lodgings wonderful - luxurious by my standards, and all
of us so well looked after. Especially the cooking...
Mosquitoes drive us indoors in the evening, so we talk
about life, art, changes. We all pick up new things, absorb.
And that wonderful collection of books!

My magic saw's been arranged in advance and awaits -
cannot fly with chain saws these days. Trees not suited for
lumber were cut, brought to Saksala and were waiting for
us. Pine, birch with character, big trunks. I seek great shapes
and something to build an outdoor environment with,
something larger than us, that we can retreat within, but it
was not to be. The work became more intimate, sections
inside and around sections, segments of a village, but they
want to be indoors, more personal, more intimate. A
suggestion, perhaps, of great cities, settlements, but this
time we will look on and contemplate the larger version.
Characters in the environment, these, as much as the
environment themselves. It became lots of inhabitants in
Saksala the habitat, smaller members of the population, the
characters on the stage.

Recovering from an auto accident, this was my way back
into my world, I thank you Saksala.

Tapasin muutaman kollegan, joita en ollut nähnyt vähään
aikaan. Ja taiteilijoita, joita en ollut tavannut vielä koskaan.
On jännittävää kuulla, mitä he tekevät tällä hetkellä,
kuinka työmme täydentävät toisiaan, kuinka me kaikki
edistymme. Tässä on symposiumien ydin. Suomessa,
ajatustenvaihto tapahtui illallisilla, jolloin tarjottiin
kokonainen, tuore lohi ateriaksi. Mmm...Ja sitten, tietysti
sauna järven rannalla. Ihana kesä, parempi kuin siellä,
mistä me olemme kotoisin, kauempana etelässä. Vaikea
kuvitella talvea. Ja asunnot upean ylellisiä minun mittapuuni
mukaan, ja meistä kaikista huolehdittiin niin hyvin.
Varsinkin ateriat.... Hyttyset ajoivat meidät iltaisin sisälle,
joten keskustelimme elämästä, taiteesta, muutoksista. Me
kaikki opimme uusia asioita, imimme vaikutteita. Ja mikä
upea kirjakokoelma
!

Jo edeltä käsin minulle oli järjestetty taikasahani, joka odotti
minua - nykyisin ei voi enää lentää moottorisahojen kanssa.
Puut, jotka eivät soveltuneet puutavaraksi, oli kaadettu,
tuotu Saksalaan ja odottivat siellä meitä. Mäntyjä,
laadukkaita koivuja, isoja runkoja. Etsin aina suuria
muotoja ja jotain, jolla voin muokata ympäristöä, jotain
suurempaa kuin me itse, jotain, jonne voimme vetäytyä
piiloon, mutta se ei ollut mahdollista. Työstä tuli intiimimpi,
paloja osien sisällä ja ympärillä. Kylän osia, mutta ne
haluavat olla sisällä, persoonallisempia, intiimimpiä. Oletus,
ehkä, suurista kaupungeista, asutuksista, mutta tällä kertaa
me olemme katsojia ja mietimme suurempaa versiota.
Merkit ympäristössä, nämä, yhtä paljon kuin ympäristö itse.
Niistä tuli uusia asukkaita Saksalaan, populaation
pienempiä jäseniä, luonteita näyttämöllä.

Tämä oli minun tieni takaisin maailmaan auto-
onnettomuudesta toipumiseni jälkeen, kiitos Saksala.

Varol Topaç
untitled
pine and other material

I am used to working in various materials such as metal, wood, stone, concrete, and mixed media for my sculpture. It depends on the location with its surroundings which materials are in supply and what my concept demands.

I prefer to work with two different materials combining them and relating them to each other. In this way I express my feelings about their interrelationship in living together, playing, sharing and touching each other.

During this symposium I was able to work on large pieces of wood, majestic trunks. Generally all these subjects create the main idea of my sculptures.

When I use large pieces wood I am happy. Working with large pieces of wood makes me ecstatic and enables me to project my views on life.

The surrounding nature at Saksala has influenced me in my work and in the choice of my forms. Various kinds of wood form a connection between the divided form, the sometimes touch each other and do not at others.

Varol Topaç
nimetön
mänty ja muita lajeja

Olen tottunut käyttämään veistoksissani erilaisia materiaaleja kuten metallia, puuta, kiveä, betonia tai yhdistettyä tekniikkaa. Tämä riippuu paikan ympäristöstä, mitkä materiaalit ovat saatavilla ja mitä luonnokseni vaatii.

Työskentelen mieluiten kahden eri materiaalin kanssa sovittaen ja yhdistäen ne toisiinsa. Näin ilmaisen tunteitani niiden keskinäisestä suhteesta, kun ne elävät, leikkivät ja jakavat yhdessä, koskevat toisiaan.

Tämän symposiumin aikana minulla oli käytettävissäni suuri, majesteettinen puunrunko. Suurien puiden kanssa työskenteleminen tekee mahdolliseksi tuoda esiin elämännäkemykseni ja se saa minut onnelliseksi.

Saksalaa ympäröivä luonto on vaikuttanut työhöni ja valitsemiini muotoihin. Erilaiset puulajit liittyvät yhteen halkaistun muodon kanssa, joskus ne koskettavat toisiaan joskus taas eivät.

It is my thought that without the creative human being, everything would just be left up to repeating itself, for centuries on end. The creative individual is able to break this perpetual mobile. 'Evolution as mutation' becomes 'evolution as progress'.

In 'processes in wood', I investigate the evolution that takes place in wood over the course of time. As an artist, I intervene in this process as it is taking place and investigate the traces that time has left up to this point. These traces are of growth, form (all wood grows differently) and death. The wood is bound to its own processes, as we know them in nature. As an artist, I can further humanize those processes. The aspect of 'time' then takes on another dimension. It takes on a future.

In my work with wood, I use fire. The integration of fire in my work brings me to follow very specific paths. Often, there is a game with chance, with coincidence. Is coincidence something coincidental, something arbitrary, or is it something handed down to me?

Fire was tamed by man. Man, wood and fire are a trinity. Thanks to wood and fire, in earlier times man was able to survive, to warm himself and cook his food.

As an artist, you discover entirely new things when you work with wood and fire. Fire means destruction, heat, but it also stands for warmth. It consumes, but it also gives energy. Wood stands for growth, for life, for the storage of energy from the sun, which is once again freed by fire. The life-processes that take place in wood are parallel to those of man.

→ 22

Ajatukseni on, että ilman luovaa ihmistä kaikki olisi vuosisatoja kestävänsä itsensä toistamisen armoilla. Luova ihminen pystyy keskeyttämään tämän loputtoman liikkeen. Näin 'mutaatioiden evoluutiosta' tulee 'kehityksen evoluutio'.

'Prosessit puussa'-teoksessani tutkin evoluutiota, jonka puu käy läpi ajassa. Taiteilijana puutun prosessin kehitykseen ja tutkin jäljet, jotka aika siihen asti on jättänyt jälkeensä. Nämä ovat kasvun, muodon (jokainen puulaji kasvaa eri tavalla) ja kuoleman jälkiä. Puu on sidoksissa omiin prosesseihinsa kuten me ne luonnossa tunnemme. Taiteilijana voin inhimillistää prosessia. 'Aika'-aspekti saa näin toisen ulottuvuuden. Se saa tulevaisuuden.

Työskennellessäni puun kanssa annan tulen auttaa itseäni. Tulen integrointi työhöni johtaa minut tiettyyn suuntaan. Usein syntyy sattuman leikki. Onko se sattumalta jotain sattumanvaraista, mielivaltaista vai jotain, mikä sattuu minulle?

Ihminen kesytti tulen. Ihminen, puu ja tuli muodostavat kolminaisuuden. Puun ja tulen ansiosta ihminen pystyi aikaisemmin selviytymään hengissä, pitämään itsensä lämpimänä, valmistamaan ruokaa.

Taiteilijana löytää aivan muita asioita työskennellessään puun ja tulen kanssa. Tuli edustaa hävitystä mutta myös uudistusta, kuumuutta mutta myös lämpöä. Se tuhoaa mutta antaa myös energiaa. Puu edustaa kasvua, elämää, varastoitunutta auringonenergiaa, joka vapautuu tulella. Puun elämänsäkaari kulkee käsikättä ihmisen elämänsäkaaren kanssa.

→ 22

Wood and fire are well matched. They are part of one another. They reinforce one another but can also destroy each other. Here, water plays a regulating role, as does the wind. The wind strengthens it and water diminishes it. I have used these last elements, therefore, to guide the fire.

There are now more elements: the creative person who steers, the fire, the wood (made up of flammable material and water) and the wind.

Then there is form. Where does wood get its form from, it's structure? How do the cells of the seed of an oak tree know where they have to grow? Some say that it is in the DNA. But this is not an explanation. It is not because it has a chain on it that makes a bicycle move forward. In all cells, by the way, there is the same DNA. In that sense, one cell is no different from another. How does one cell know that it is supposed to become a leaf and another a flower?

As an artist, you come up against different qualities. An oak is not a poplar. It has completely different qualities. These come to the fore during the work, just as a trumpet produces a melody different than a violin's. For an artist, these qualities are real. It is not a fantasy. Qualities are inherent in a species of wood. And that is not in the DNA, for I have nothing to do with DNA when I am working creatively. It seems as though the wood is saturated by a quality of its own, like a kind of plasma. I have the feeling that as an artist, you are working more with the plasma and less with the material as such. I this idea, I agree with
Rupert Sheldrake.

These are the passing thoughts of an artist under the influence of working with 'processes in wood'.

Puu ja tuli vetävät vertoja toisilleen ja ovat myös osa toisiaan. Ne vahvistavat toisiaan mutta voivat myös tuhota toisensa. Vesi on tässä erittäin määräävä tekijä, samoin kuin tuulikin. Tuuli voimistaa, vesi sammuttaa. Tätä viimeistä olen käyttänytkin ohjatessani tulta. Näin saamme yhä enemmän elementtejä: ohjaava luova ihminen, vesi, puu (muodostuu palavasta materiaasta ja vedestä), tuuli.

Sitten on vielä muoto. Mistä puu saa muotonsa, rakenteensa? Kuinka tammen siemenet tietävät, minne niiden täytyy kasvaa. Sanotaan, että tämä tieto on DNA:ssa. Mutta se ei ole mikään selitys. Se, että polkupyörässä on ketjut, ei suinkaan ole syy siihen, että se liikkuu. Kaikissa soluissa on sitäpaitsi sama DNA. Tässä mielessä yksi solu ei erotu toisesta. Kuinka solu tietää, että siitä pitää kasvaa lehti eikä kukka?

Taiteilijana törmää erilaisiin laatuihin. Tammi ei ole leppä. Sillä on täysin erilaisia ominaisuuksia. Tämä tulee esiin työn aikana, aivan kuin trumpetista lähtee erilaisia melodioita kuin viulusta. Taiteilijalle nämä ominaisuudet ovat todellisia. Se ei ole mielikuvitusta. Ominaisuudet riippuvat puulajista. Tämä ei ole DNA:ssa. Sillä minulla ei ole mitään tekemistä sen kanssa luovan työn aikana. Vaikuttaa siltä kuin puu olisi kyllästetty jollain plasmamaisella ominaisuudella. Minusta tuntuu, että taiteilija työskentelee ennemminkin tämän plasman kuin itse materian kanssa. Tässä yhdyn Rupert Sheldrakeen.

Nämä ovat taiteilijan mietiskelyjä hänen työskennellessään 'prosesit puussa' teoksen parissa.

At a certain moment one decides to found an international art center and of course symposiums are a part of this. And then, two years after this start, the first symposium has ended. It is gratifying to look back upon a stimulating time.

The choice for wood was a twist of fate, the local saw mill, Kyyveden Saha, had large logs in stock which were too thick for their machines. A beginning can be that simple. The theme 'reductive abstraction, less is more again' formulated by Lucien den Arend has given room for the artists as well as the limitations of a real theme. The results are totally different as can be expected from different artists.

A starting art center is sometimes unconventional and thus the artists got the chance to choose their own time in which to work. Intensive contacts were the result. It is a true gift to have been with the artists and to have been part of the process leading to the finished sculptures.

The cooperation of people like Tapio Iso-Mustajärvi (mayor of Haukivuori) and Jukka Moilanen (local farmer and technician) and thanks to various volunteers there was always advice and technical assistance when it was necessary.

This first symposium tastes of more and the planning has started for 2006 as well as 2007. In 2006 HOMO ERECTUS is the theme and in 2007 a large stone symposium around the center and on various islands in Lake Kyyvesi.

Thank you for all contributions - financial, material en advisory making this symposium to a success.

Marja de Jong
Art centre Saksala ArtRadius
36

Eräänä päivänä päätät perustaa kansainvälisen taidekeskuksen ja tottakai siihen kuuluvat myös symposiumit. Ja sitten, kaksi vuotta myöhemmin, ensimmäinen symposiumi on jo ohi. Katselen jälestäpäin tyydytystä tuntien tätä rasittavaa ajanjaksoa.

Se, että tällä kertaa materiaaliksi valittiin puu, oli sattuman kauppaa. Paikallisella Kyyveden Sahalla, oli heidän koneilleen liian isoja puunrunkoja. Alku voi olla yksinkertainen. Lucien den Arendin teema 'reduktiivinen abstraktio, less is more again' antoi taiteilijoille vapauden ja rajat, joiden puitteissa he voivat toimia. Tulokset ovatkin sitten, eri taiteilijoiden luonteen mukaan, aivan erilaisia.

Juuri ovensa avannut taidekeskus käyttäytyy joskus hyvin omapäisesti ja niin taiteilijat saivat mahdollisuuden valita itse tulonsa ajankohdan. Sen tuloksena taiteilijoiden väliset kontaktit olivat erittäin intensiivisiä. On onni saada seurata taiteilijaa niin läheltä hänen luomisprosessissaan.

Henkilöiden, kuten Tapio Iso-Mustajärven (Haukivuoren kunnanjohtaja) ja Jukka Moilasan (paikallinen maanviljelijä ja tekniikko) ja useiden vapaaehtoistyöntekijöiden, yhteistyön ansiosta neuvot ja tekninen apu olivat aina saatavilla silloin kun niitä tarvittiin

Tämä ensimmäinen symposiumi on vasta alkua ja parhaillaan valmistellaan jo vuoden 2006 ja jopa vuoden 2007 ohjelmaa. Vuoden 2006 teemana on HOMO ERECTUS ja vuonna 2007 järjestetään suuri kivenhakkuusymposiumi taidekeskuksen ympäristössä sekä muutamilla Kyyveden saarilla.

Sydämelliset kiitokset kaikille, jotka tukivat hanketta taloudellisesti, aineellisesti sekä neuvoin ja auttoivat näin tämän symposiumin toteuttamisessa. Heidän ansiostaan symposiumi onnistui näin hyvin.

Marja de Jong
Taidekeskus Saksala ArtRadius

colophon

design and layout	<i>graafinen suunnittelu</i>	Lucien den Arend
texts	<i>teksti</i>	Jaak Hillen, Roland de Jong-Orlando, Ton Kalle, Cees Kieft, Kiril Prashkov, Mari Shields, Varol Topaç, Marja de Jong and Lucien den Arend
printer	<i>kirjapaino</i>	Oswald inter@kopio
photographers	<i>valokuvaus</i>	Jaak Hillen, Roland de Jong-Orlando, Mari Shields, Marja de Jong and Lucien den Arend
translations	<i>kääntäjät</i>	the participating artists, Marjo Heikkinen and Lucien den Arend
published by	<i>julkaisija</i>	Saksala ArtRadius and FOAM ArtRadius
sponsors	<i>sponsorit</i>	Haukivuoren kunta Etelä Savon maakunteliitto Mikkelin Kaupunki ArtRadius Encouragement Fund Finland AllaprimA Foundation Holland FOAM Sculpture Park Dutch Delta Design Haukivuoren Osuuskauppa de Jong Tours Holland Elfving/Stihl Kyyvenden Saha Oy Länsi-Savo

